

РЕШЕНИЕ

№ 3083

гр. София, 08.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 28.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **9836** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. Ш., гражданин на У., адрес: [населено място], общ. Столична, р-н Студентски, с ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № УП-166/28.10.2011 г. на И. Б., интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния и процесуалния закон. Счита приложимост на съдебната практика на Съда на ЕС – Решение от 17.02.2009г. по делото Е., С-465/07, с което по тълкуването на чл.15,б. „в” от Директива 2004/83/ЕО вр. чл.2, б.”д” от същата директива е постановено, че съществуването на тежки лични заплахи срещу живота и личността на търсеция закрила, не е подчинено на условието същият да представи доказателства, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи.

В публичното съдебно заседание чрез процесуален представител заявява, че поддържа жалбата, позовава се на резолюции на Европейския парламент относно У.. В подробна писмена защита, като се основава на факти, изложени в подробно мотивирана молба за закрила с вх. № УП 1301/25.07.2011г. – относно обстоятелства за убийството на сина му и телефонни заплахи към самия него, както и други, свързани със заемана от него длъжност в службите за сигурност. Поддържа се искането за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът по жалбата, не се явява, не е представено и становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, тъй като

жалбоподателят не доказал тезата си, в обжалваното решение били обсъдени всички относими факти към личния му статус, същото счита за постановено в съответствие с материалния закон и при спазването на процесуалните правила.

Административен Съд С. – град, I отделение, 12 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

По фактите:

С Решение № УП-166/28.10.2011г. на интервюиращ орган при ДАБ е

е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, като са изложени мотиви за проведените производства до сега, за обстановката в У. и липсата на предвидените основания по чл.8, ал.1 и ал.9 и чл. 9, ал.1,6 и 8 от ЗУБ. Молбата е преценена като явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1,т.5 от ЗУБ.

Решението се сочи като постановено по последваща молба с вх. № 1357/25.10.2011г. на ДАБ, а процесуалните действия по разглеждането ѝ въз основа на административно производство по регистрационен лист с рег. № УП 1301/25.10.2011г., проведено интервю на същата дата.

Обжалваното решение е връчено на 03.11.2011г. в присъствието на преводач, а жалбата до съда е от дата 07.11.2011г., с което е спазен 14-дневният срок за обжалването му.

Жалбоподателят В. Ш., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], У., християнин по вероизповедание, по народност руснак, с личен номер на чужденец (ЛНЧ) 7000005057815, с установена самоличност въз основа на национален документ за самоличност с валидност до 2013г., е кандидат за предоставяне на статут по ЗУБ по образувано административно производство в ДАБ, последващо поред след издадено Решение № 1378/05.05.2004г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. По подадени молби до администрацията на президента за предоставяне на убежище, също с Решения № 78/22.12.2006г. и № 10/06.04.2011г. е отказано предоставяне на убежище.

Процесното решение се сочи като постановено по последваща молба с вх.№ 1357/25.10.2011г., производството по която е образувано с регистрирането на молителя с регистрационен лист № УП 1301/25.10.2011г. В мотивите на решението се обосновава, че сроковете за произнасяне от интервюиращия орган в ускорено производство текат от на регистрацията на молбата по смисъла на чл.63,ал.2 и чл. 61,ал.2 ЗУБ, от което на основание чл. 68,ал.1,т.3 ЗУБ и правен извод, че от датата на регистрацията, а не от датата на подаването на молбата текат сроковете за произнасяне. Пзовава се на проведеното интервю на 25.10.2011г., и заявените обстоятелства, че пребивава в Б. от 2004г.,

Направен е извод в обжалваното решение, че не са установени нови факти, обуславящи необходимостта от предоставянето на бежански статут и хуманитарен статут - по чл. 8, ал.1 и ал.9 и чл. 9, ал.1, ал.6, и ал.8 от ЗУБ, тъй като не са установени причини за основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, не съществувала реална опасност от тежки посегателства. Направен е общ извод, че жалбоподателят се позовава на основания, които са разгледани по време на процедурите за предоставяне на убежище в Х. през 1999г., Н. през 2001г., в Ш. през

2002г. и в Д. през 2003г., които по твърдението му не са уважили молбата му за предоставяне на закрила. По отношение на твърденията за издирването му в родината, за телефонни заплахи; за събития поставили живота му в опасност; заемането на важни длъжности в разузнаването не е било пречка да пътува свободно; не бил арестуван, разпитван и съден за опозиционна дейност, е прието, че не са новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение и страната му на произход, различни от вече изложените в предишните производства, в които е постановен отказ.

По посочените съображения с обжалваното решение № УП -148/02.09.2011г., интервюиращият орган при РПЦБ – С., на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, е отхвърлил „молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут” на жалбоподателя.

С молба на л.40 от делото, съдържаща резолюция на дата 25.07.2011г. със съдържание „за регистрация”, заведена с вх.№ УП 1301/25.07.2011г., която не е посочена в мотивите на обжалваното решение, адресирана до ДАБ, се излагат подробни факти, обсъдени в мотивите на обжалваното решение, е отправено искане за предоставяне на убежище в Б..

Предприети са следните административно-процесуални действия, всички извършени от и пред администрацията на ДАБ спрямо жалбоподателя, с правно основание ЗУБ като съставените документи имат регистрационен номер на административното производство № УП 1301/25.10.2011г. на РПЦ - С., а именно:

- молба –бланка (л.36) с идентичен номер както на молбата от 25.07.2011г. - № УП 1301 от дата 25.10.2011г., както и друг входящ номер № 1357/25.10.2011г. В тази молба са попълнени само имената на жалбоподателя, адрес и искане за закрила, без да се излагат каквито и да са фактически основания.

- връчени са указания относно реда за подаване на последваща молба за статут, за процедурата, правата и задълженията му като чужденец в производството по разглеждането ѝ, удостоверено надлежно с подписи на жалбоподателя и длъжностно лице;

- регистрационен лист на името на жалбоподателя; (

- Е. дактилоскопна карта;

- декларация за самоличността и семейното ѝ положение;

- покана да се яви на 25.10.2011г. в Агенцията за провеждане на интервю;

- молба за разрешение да пребивава на адрес в [населено място];

- съгласно Протокол от 25.10.2011г. е проведено интервю с жалбоподателя в присъствието на преводач, е заявил, че не съществуват пречки от здравословен характер за провеждането му, а на въпроса защо не желае да се върне в държавата му на произход и има ли нови обстоятелства от съществено значение за личното положение и държавата му на произход, излага, че ситуацията в У. сега е още по опасна, защото тези, които са работили в службите по безопасност, сега са в парламента и в посолствата по света, той притежавал компромати за дейността на службите за сигурност, имало корупция в различни служби, сочи оказан натиск заради компроматите и физически тормоз.

В отговорна запитване на ДАБ, от Държавната агенция „Национална сигурност” възразяват на жалбоподателя да му бъде предоставена закрила.

В хода на съдебното производство от доказателствата по делото съдът приема за установено, че по молбата с вх. № УП 1301/25.07.2011г. на ДАБ, не е постановяван

друг акт, и същата следва да се счита за част от производството по издаване на обжалваното решение, както и по аргумент за идентичност на регистрационния номер на всички документи, съставени в хода на ускореното производство.

Правни изводи на съда:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока за обжалване - 7-дневен по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна с право и интерес от оспорването на индивидуалния административен акт като негов адресат, и срещу акт, подлежащ на оспорване пред съд, с оглед на което е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, надлежно оправомощен да разгледа молбата на жалбоподателя за предоставянето на убежище и хуманитарен статут в ускорено производство по ЗУБ предвид Заповед № 56/04..03.2010г. на председателя на ДАБ за оправомощаване на издателя на решението И. Б. да провежда производство по реда на Глава шеста, раздел II от ЗУБ.

От доказателствата по делото не се установява основание по чл.70, ал.4 ЗУБ за спиране на ускореното производство, поради следното: жалбоподателя е навършил пълнолетие, не се съдържат доказателства обосноваващи съмнения за възрастта, и поради това установяването ѝ чрез експертиза, също така няма съмнение и за вменяемостта, което да обосновава назначаване на психиатрична експертиза по чл.61, ал.4 ЗУБ. Няма постановено спиране на административното производство и на основание разпоредбите по чл.54, ал.1, т.1 – 6 от АПК.

От представените доказателства се установява, че ответният административен орган е извършил всички предвидени от ЗУБ действия по подадена молба за убежище.

Във връзка с молбата от 25.10.2011г., представляваща ръкописно попълнената бланка, съдът като съобрази, че няма законово изискване молбата за предоставяне на статут на чужденец или хуманитарен статут да бъде попълнена на бланка на ДАБ, респективно да бъде само в писмена форма, за да бъдат предприети действия по нея от администрацията на ДАБ. Разпоредбата на чл. 59 от ЗУБ предвижда писмена, устна или друга форма, с единствено изискване да съдържа искане към Р. Б.. Поради тези аргументи, административно производство пред органа на ДАБ следва да се счита за образувано и по молбата с дата на входящия номер в ДАБ №УП-1301 от 25.07.2011г., а молбата от 25.10.2011г., заведена със същия регистрационен номер и друг - № 1357/25.10.2011г. е последваща молба, без да е приключило производството по първата, т.е втората е подадена в хода на вече образувано административно производство.

Липсват доказателства по молбата от 25.07.2011 г. да са давани указания за отстраняване на недостатъци и уточняване на искането по чл. 30, ал. 2 от АПК. Поради това и не може да се приеме, че молбата от 25.10.2011г. е такава по отстраняване на недостатъци на предходната, както и че сроковете за произнасяне започват да текат от отстраняването на недостатъците, съгласно ал. 3 на същия чл.30 от АПК, т.е. в случая от 25.10.2011г. – датата на подаване на втората молба, по която се

сочи, че е постановено обжалваното по делото решение.

В отклонение от правилото на чл. 25, ал. 1 от АПК за съвпадане на датата на започване на производството с датата на подаване на искането, разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 3 от ЗУБ предвижда различни и специални хипотези за образуване на ускорено производство, в което е постановено обжалваното решение, от които в конкретния случай е приложима чл. 68, ал. 1, т. 3 – с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. Съдът приема, че регистрацията е извършена на 25.10.2011г. – датата на регистрационния номер на Регистрационен лист № УП-1301. В същия са снети данни на жалбоподателя за имената, гражданството, дата и мястото на раждане, пола, семейното положение, родствените връзки, предвидени в чл. 63, ал. 2 от ЗУБ, за документите за самоличност и други документи, съгласно изискванията на същата разпоредба. Предвид и обстоятелството, че настоящето производство е последващо по искане за закрила, то на жалбоподателя в Държавната агенция е образувано вече лично дело по смисъла на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. Законът не съдържа разпоредби за извършване на регистрация при последваща молба за статут, но съдът намира, че при всяко подаване на последващо искане, следва подлежащите на снемане данни да бъдат актуализирани. От тази последваща регистрация се образува ускорено производство по чл. 68, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и тече тридневният срок за произнасяне по чл. 70, ал. 1 от същия закон.

Обжалваното решение, представляващо индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 70 от ЗУБ след проведено ускорено производство по чл. 68 от същия закон, предвид надлежното оправомощаване на издателя на решението – И. Б. със Заповед № 56/04.03.2010 г. на председателя на ДАБ за интервюиращ орган, който да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел II от ЗУБ.

Решението е издадено в тридневен срок от датата на регистрацията - 25.10.2011 г., но при съществено нарушение на процесуалните правила относно сроковете за издаването му предвид датата на молбата, по която е следвало да се произнесе този орган. Към датата на издаването на обжалваното решение са налице основания за образуване на производство по общия ред, което обосновава и некомпетентност по време на интервюиращия орган да се произнесе, поради следното:

1. Молбата на В. Ш. от 25.07.2011г., която не се сочи изрично като разгледана в обжалваното решение, съдържа искане по ЗУБ, обуславящо компетентност на ответния административен орган и производство по ЗУБ. В решението са разгледани обаче изложените от жалбоподателя факти в именно в молбата от 25.07.2011г. Съобразно установеното от съда, че молбата от последната дата е част от производството по издаването на това решение, тъй като е такава по смисъла на чл. 59 от ЗУБ, съдът следва да направи преценка за спазване на процедурата по издаването на обжалвания акт съобразно датата на подаването ѝ.

2. В чл. 41 от Х. за правата на Европейския съюз, е регламентирано правото на добра администрация, което включва и задължението на администрацията да мотивира своите актове – чл.41, § 2, буква „в” от Х., която норма е задължителна за държавите-членки, когато прилаган правото на Съюза. В случая са приложими е приложимо правото на Съюза, като в областта на убежището и към казуса по делото са относими: Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по

други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила; Директива №2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството и Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица търсещи убежище и др. Съгласно чл. 51, ал.1 от Х., държавите-членки прилагат разпоредбите на Х. единствено когато прилагат правото на Съюза. Въпросите на убежището и миграцията са област на поделена компетентност между Държавите-членки и Съюза, като част от пространството на свобода сигурност и правосъдие, съгласно чл. 4, пар.2, буква „й” от Договора за функционирането на ЕС. Съгласно чл. 2, пар.2 изречение второ от същия договор, тази компетентност се упражнява от държавите-членки доколкото Съюза не е упражнил своята. Следователно, доколкото са приети общи стандарти и процедури и минимални стандарти във връзка с убежището и международната закрила, компетентността на Съюза е упражнена, а прилагането на националния закон по транспонирането им не следва да намалява ефективността на действие на правото на Съюза и в нарушение на принципите на това право, на основание принципа за лоялното сътрудничество по чл. 4, § 3 от Договора за Европейския съюз.

Поради приложимост на разпоредбите на Х. за правата на ЕС – правото на добра администрация, то по молба за убежище е недопустимо да бъде постановен мълчалив отказ в производство по ЗУБ и чл. 58, ал. 1 АПК, относно формирането на мълчалив отказ като волеизявление по молбата на жалбоподателя от 25.07.2011г. е неприложим. Този текст е неприложи и поради предвиденото задължение по чл.84,ал.2 ЗУБ за връчване на решението по чл. 70,ал.1,т.1 от същия закон като процесното, което е изпълнимо само при изрично постановен акт и само след като е извършено връчване започва да тече срок за оспорване. Изискването за връчване на решение като процесното по чл. 70,ал.1 т.1 ЗУБ изцяло съответства на предвиденото задължение за мотивиране на актовете във връзка с правото на добра администрация по чл. 41 от хартата за правата на ЕС.

Следва извод, че към датата на подаване на втората молба от 25.10.2011г. задължението на органа за произнасяне по молбата от 25.07.2011г. не е отпаднало.

3. По време на производството не е спазен срока по чл. 58, ал. 6 от ЗУБ за упътване на чужденеца на разбираем за него език не по късно от 15 дни от подаването на молба за убежище – от 25.07.2011г. Съдът намира, че е налице нарушение, което обосновава пропускането на срока за постановяване на акт в ускорено производство по чл. 70 от ЗУБ,

4.В ЗУБ се съдържа специална разпоредба за срока на постановяване на административния акт – три дневен от регистрирането на чужденеца, в посочения по-горе смисъл, в отклонение от общото правило, установено в чл. 57 от АПК – от датата на започване на производството по смисъла на чл. 25, ал. 1 от същия кодекс. Съгласно последната разпоредба, дата на образуване на производството е датата на постъпване на искането до компетентният орган, в случая това е молбата с искане за предоставяне на статут до ДАБ от 25.07.2011 г. Предвид установения срок в чл. 58, ал. 6 от ЗУБ за даване на указания за производството в 15-дневен срок от подаване на молбата, то е

неприложим 14 дневният срок по чл. 57, ал. 1 от АПК за постановяване на административния акт от датата на постъпване на искането до административният орган, компетентен да го разгледа.

5. Тъй като не е установен срок за извършване на регистрацията на чужденеца в ЗУБ от датата на подаване на искането, то следва да се приложат общите правила по АПК. Този срок не може да има неустановена продължителност и да бъде по преценка на административния орган. Регистрацията в настоящия случай е извършена около 3 месеца след подаване на искането от 26.05.2010г. Поради необходимостта от провеждане на интервю, при което жалбоподателката има право да сочи и представя доказателства, за което следва да бъде упътена на разбираем език - по чл. 58, ал. 6 от ЗУБ в 15-дневен срок от подаване на искането, т.е. преди провеждане на интервюто, то съдът намира, че е приложима разпоредбата на чл. 57, ал. 5 от АПК, съгласно която актът следва да се издаде в едномесечен срок от започване на производството, който срок не е спазен при постановяване на обжалваното решение.

6. По молбата на В. Ш. от 25.07.2011г. е задължително образуването на ускорено производство по чл.68, т. 3 от ЗУБ, с регистрирането ѝ като чужденец, подал последваща молба за статут, което следва да приключи в посочените срокове по-горе, но най-късно един месец от подаване на искането – по изложените аргументи за приложимостта на чл. 57, ал. 5 от АПК - от подаване на искането. Интервюиращият орган в този срок има право да вземе решение в следните три хипотези:

- по чл.70, ал.1, т.1 ЗУБ - да отхвърли молбата като явно неоснователна по чл.13, ал.1 ЗУБ,

- по чл.70, ал.1, т.2 ЗУБ да го прекрати по чл.13, ал.2 или чл.15, ал.1, т.6, 8 и 9 ЗУБ или

- по чл.70, ал.1, т.3 ЗУБ да се образува производство по общия ред.

Посоченият срок – едномесечен по чл. 57, ал. 5 от АПК за приключване на ускореното производство от датата на подаване на искането, е общ и приложим в ускореното производство по глава шеста, раздел II от ЗУБ, независимо от основанията за образуването му по чл.68, т.1 – 3 ЗУБ, респективно в какъв смисъл ще се произнесе интервюиращия орган по чл. 70, ал.1, т.1 – 3 ЗУБ.

7.От подаването на молбата на 25.07.2011 г. е следвало да се образува ускорено производство по глава шеста, раздел II от ЗУБ на основание по чл.68, ал.1, т.3 ЗУБ, а крайният срок за постановяване на решение от датата на подаване на искането е изтекъл на 25.08.2011г. На тази дата се е погасило и правомощието на интервюиращия орган да се произнесе по допустимостта и основателността по тази последваща молба за закрила, ограничено по време по силата на закона - след като в срока по чл.70, ал.1 от ЗУБ не е взето решение от интервюиращия орган, на основание чл.70, ал.2 вр. чл.72, ал.1, т.2 от ЗУБ от ускорено производство се преминава към производство по общия ред. Това преминаване настъпва по силата на посочената разпоредба на чл. 70, ал. 2 от ЗУБ, без да е необходим изричен акт на административен орган, единствено условие за това да е налице пропускане на срока по чл.70, ал.1 ЗУБ за произнасяне с решение по чл.70, ал.1, т.1–3 ЗУБ – отрицателна

предпоставка, която в случая е налице. По силата на чл.70, ал.2 вр. чл.72, ал.1, т.2 от ЗУБ, след този срок компетентността на интервюиращият орган е погасена по време, същият няма право да се произнесе с решение по чл.70, ал.1, т.1 – 3 ЗУБ след този срок именно поради липса на компетентност и тъй като вече е образувано производство по общия ред, което обуславя и компетентност на председателя на ДАБ да се произнесе по молбата за закрила на жалбоподателя от 25.07.2011 г., предвид предоставените му правомощия по чл.72, ал.1, т.2 ЗУБ в производство по общия ред да вземе решение по чл.75, ал.1, т.1 – 3 ЗУБ. Следователно интервюиращият орган е издал Решение № УП-166/28.10.2011г. при липса на компетентност по време и липса на правомощие да постанови отхвърляне на молбата на жалбоподателя като явно неоснователна по чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 от същия закон, а поради постановяването му при липса на компетентност е налице основанието по чл. 146, т. 1 от АПК за незаконосъобразността му и като такъв е нищожен.

8. Аргумент за този извод е и разпоредбата на чл. 27, ал.2, т.2 АПК, която определя като предпоставка за допустимост да се образува административно производство липсата на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна, независимо дали е във фаза на издаване и оспорване. От тази разпоредба следва недопустимост да се издаде административен акт по последващата молба - в случая по молбата от 25.10.2011г., при условие, че не е издаден административен акт по предходната молба от 25.07.2011г., поради идентичност на предмета, страната и административния орган, до който са подадени.

Обжалваното Решение № УП-166/28.10.2011г. е постановено от интервюиращия орган на ДАБ при липса на компетентност по време - т.е на компетентност по чл.70, ал.2 вр. чл.72, ал.1, т.2 ЗУБ, представляващо основание по чл. 146, т. 1 от АПК за незаконосъобразността му и като такова е нищожно. Съдът следва да обяви нищожността му, съгласно чл.172, ал.2, пр.1 от АПК, а преписката следва да се изпрати на основание чл.173, ал.2 от АПК на председателя на ДАБ като компетентен административен орган за произнасяне по подадената от В. Ш. молба с вх. № УП 166/28.10.2011 г. за предоставяне на закрила в производство по общия ред по глава шеста, раздел III от ЗУБ.

Изложеното отразява трайната съдебна практика на Административен съд София град по също трайната административна практика на ДАБ да изисква подаване на последваща бланкова молба за убежище, по която да се произнася в ускорено производство без да е разгледана предходна такава. Предвид констатираната нищожност на обжалваното решение, то съдът не следва да разглежда съответствието му с материалния закон, с оглед на което не обсъжда доводите в жалбата за неправилност на решението. Основание за това не съставлява и отрицателното становище на Държавната агенция „Национална сигурност”.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, I отделение, 12 състав
РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № УП-166/28.10.2011г. на

интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет – [населено място], с което на основание чл.70, ал.1, т.1 вр. чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на В. Ш., [дата на раждане] в [населено място], У., с личен номер на чужденец 7000005057815.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет – [населено място] за произнасяне по молба с входящ номер № УП-1301/25.07.2011г. подадена от В. Ш., [дата на раждане] в [населено място], У., с личен номер на чужденец (ЛНЧ) 7000005057815.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.85, ал.4 ЗУБ.

Административен съдия: